

Republika Hrvatska
Općinski sud u Zadru
Stalna služba u Biogradu na Moru
Biograd na Moru, Trg kralja Tomislava 2 A

Poslovni broj: P-409/2025-19

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Zadru, Stalna služba u Biogradu na Moru, po sutkinji Seniji Bušljeti, u pravnoj stvari tužitelja Željka Galca, iz Raštana Donjih, Galci 5, OIB: 64611371405, kojeg zastupa punomoćnik Budimir Galić, odvjetnik u Biogradu na Moru, protiv tuženice Republike Hrvatske, OIB: 52634238587, koju zastupa zastupnik po zakonu Općinsko državno odvjetništvo u Zadru, Građansko-upravni odjel, radi ispravka pogrešnog upisa, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 2. srpnja 2026. u prisutnosti osobno tužitelja i punomoćnika tužitelja Budimira Galića, odvjetnika u Biogradu na Moru, na ročištu za objavu presude 9. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Ispravlja se pogrešan upis određen rješenjem Općinskog suda u Zadru sadržanim u Zapisniku posl.br. Z-10211/2015/1900 od 21. rujna 2018., na način da se vlasnikom nekretnina oznake kat. čest. 471 Galci, pašnjak površine 2194 m² upisana u zk. ul. 1900 k.o. Raštane upiše za cijelo tužitelj Željko Galac, OIB: 64611371405, Raštane Donje, Galci 5, uz istovremeno brisanje ranijeg upisa s imena tužene Republike Hrvatske, OIB: 52634238587.

II. Nalaže se tuženici Republici Hrvatskoj, OIB: 52634238587 da tužitelju Željku Galcu, OIB: 64611371405 nadoknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 1.450,00 EUR (tisućčetristopedeset eura), u roku od 15 dana, dok se u preostalom dijelu preko dosuđenog odbija zahtjev tužitelja za naknadu troškova, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi podnesenoj 26. veljače 2025. navodi da je u postupku preoblikovanja zemljišne knjige za k.o. Raštane izvršen upis vlasništva na kat. čest. 471 Galci, pašnjak površine 2194 m² upisana u zk. ul. 1900 k.o. Raštane, u korist Republike Hrvatske za cijelo. Nadalje je naveo da je protiv takvog upisa podnio prigovor koji je odbijen rješenjem posl. br. Z-3850/2025 (Z-22890/2019) od 5. veljače 2025. Tužitelj je istaknuo da je osobno i putem svojih prednika u posjedu predmetne nekretnine preko sto godina, da ju je stekao usmenim darovanjem od svog djeda Ive Galca pok. Paška. Zaključno je naveo da njega i njegove prednike nitko nikada nije smetao u mirnom

posjedu nekretnine koja zajedno sa njegovom obiteljskom kućom izgrađenom na kat. čest. 470 čini gospodarsku cjelinu. Zaključno predlaže prihvatiti tužbeni zahtjev.

2. Tuženica se u odgovoru na tužbu od 27. ožujka 2025. usprotivila tužbi i tužbenom zahtjevu ističući da tužitelj uz tužbu nije dostavio nikakve dokaze kojim bi potkrijepio navode iz tužbe, a osobito odlučne činjenice o dugogodišnjem posjedovanju predmetne nekretnine. Zaključno predlaže odbiti tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti kao neosnovan.

3. U dokazne svrhe sud je izveo dokaze uvidom i čitanjem: zapisnik sastavljen povodom preoblikovanja zemljišne knjige za k.o. Raštane, broj: Z-10211/2015/1900 od 21. rujna 2018. (list spisa 4-6), zk. izvadak za zk. ul. 1900 k.o. Raštane (list spisa 7), izvod iz katastarskog plana (list spisa 8), zapisnik sastavljen u ispravnom postupku za k.o. Raštane povodom prigovora pod poslovnim brojem Z-3850/2025 (Z-22890/2019) od 5. veljače 2025. (list spisa 9-10), nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka Frane Vlatkovića, dipl. ing. geod. s priloženim fotografijama (list spisa 27-30), izveden je dokaz uviđajem na licu mjesta (list spisa 24-25), saslušao je svjedoke: Živka Buovca (list spisa 40), Željka Serdarevića (list spisa 41), Milu Matešića (list spisa 44-45) te je izveden dokaz stranačkim saslušanjem tužitelja (list spisa 42).

4. Tužbeni zahtjev je osnovan.

5. Predmet spora je zahtjev tužitelja za ispravak upisa u zemljišnu knjigu za nekretninu oznake kat. čest. 471 k.o. Raštane, uknjižene kao vlasništvo tuženice u postupku preoblikovanja zemljišne knjige na način da se vlasnikom predmetne nekretnine upiše tužitelj, uz istovremeno brisanje tog prava s imena tuženice kao upisanog zemljišnoknjižnog vlasnika.

6. Između stranaka nije sporno da je tuženica upisana vlasnicom predmetne nekretnine kat.čest. 471 k.o. Raštane za cijelo u postupku preoblikovanja zemljišne knjige za k.o. Raštane.

7. Sporno je treba li ispraviti upise na predmetnoj nekretnini koji je proveden u postupku preoblikovanja zemljišne knjige za k.o. Raštane, s obzirom na odredbe materijalnog prava koje uređuju stjecanje, promjenu i prestanak određenog knjižnog prava.

8. Uvidom u zapisnik sačinjen u postupku preoblikovanja zemljišne knjige za k.o. Raštane, broj: Z-10211/2015/1900 od 21. rujna 2018. (list spisa 4-6) razvidno je da predmetna nekretnina kat.čest. 471 k.o. Raštane nove izmjere odgovara dijelu kat.čest. 455/2 površine 383817 m² upisana u zk.ul. 326 u korist Republike Hrvatske za cijelo. U tom postupku, tužitelj je naveo da je predmetnu nekretninu stekao usmenim darovanjem od djeda pok. Ive Galca, da se nalazi u posjedu njegove obitelji posljednjih sto godina i da im nitko nije osporavao vlasništvo. Razvidno je da tužitelj i njegovi prednici nisu upisani u katastarski operat.

9. Uvidom u zapisnik sastavljen povodom prigovora podnositelja Željka Galca podnesenim u ispravnom postupku za k.o. Raštane pod poslovnim brojem Z-3850/2025 (Z-22890/2019) od 5. veljače 2025. (list spisa 9-10) razvidno je da je odbijen prigovor predlagatelja kao neosnovan te je uknjižba prava vlasništva na predmetnoj nekretnini ostala neizmijenjena, a podnositelj prigovora, ovdje tužitelj, upućen je svoje pravo ostvarivati u parnici, uz obvezu podnošenja tužbe za ispravak u roku od 30 dana od dana dostave tog rješenja.

10. Uviđajem na licu mjesta vještak mjernik je predmetnu nekretninu identificirao kao kat.čest. 471 k.o. Raštane, u naravi pašnjak, sa svih strana ograđena drvenim kolcima.

11. Vještak mjerničke struke Frane Vlatković, dipl.ing.geod. je sačinio skicu sudskog očevida (list spisa 29) na kojoj je žutom bojom označio predmetnu nekretninu.

11.1. Stranke nisu imale primjedbi na sačinjene skicu sudskog očevida.

12. Svjedok Živko Buovac je u iskazu (list spisa 40) naveo da mu je poznat teren jer su njegova i tužiteljeva kuća na udaljenosti od nekih dvjestotinjak metara. Tužitelj u neposrednoj blizini ovog terena ima svoju kuću koju je također naslijedio od oca pok. Šime. Poznato mu je da je teren pašnjak koji je pripadao još pokojnom Ivi, Željkovom djedu, a poslije Šimi Galcu, Željkovom ocu koji je tu držao ovce, praktički sve do smrti. Šime je imao dvojicu sinova Željka i Dragana, pravog imena Luzarijo te kćer "Teju" koja se udala i živi u Zadru. Čuo je da su se Šimina djeca podijelila, ali da ne zna što je koga dopalo jer je Šime imao više parcela. Nadalje je naveo da je poznao pokojnog Ivu koji je pored Šime imao pokojnog sina Stanka i još jednu kćer koja je pokojna. Poznato mu je da su se braća Stanko i Šime podijelila, dok se pokojna kćer udala i nije tražila svoj dio iza pokojnoga Ive. Istaknuo je da obitelj Galac nije nitko nikada smetao u posjedovanju ove nekretnine, naveo je da nema šume i da je teren poznat kao "Galčev".

13. Svjedok Željko Serdarević je u iskazu (list spisa 41) naveo da mu je poznat predmetni teren opisujući ga kao teren u Donjim Raštanima koji graniči s terenom Željкова strica Stanka Galca do kojeg terena se nalazi kuća Željka i njegovog brata Luzarija kojeg poznaju pod nazivom Dragan. Istaknuo je da se bavi lovom te da je unazad trideset godina dolazio na to područje loviti, a koje su nazivali "Galčeva branjevina". Pojasnio je da su se "branjevinom" nazivali privatni tereni kojima nisu smjeli pristupiti što su poštovali svi ljudi u mjestu. Naveo je da nije čuo za sporove, da tužitelju nitko iz obitelji niti od susjeda nije sporio vlasništvo. Na poseban upit je naveo da teren predstavlja "branjevinu", da se koristio kao pašnjak koji je služio za ispašu ovaca te za sječu drva za ogrjev, ujedno navodeći da je viđao ovce na ovom terenu.

14. Svjedok Mile Matešić je u iskazu (list spisa 44-45) naveo da mu je poznat teren koji se s okolnim terenima od kad pamti naziva "Galčeva šmrika". Istaknuo je da na ovom području terene imaju samo Galci. Nadalje je naveo da je bio dobar prijatelj s pokojnim Šimom Galcem, tužiteljevim ocem, kojem je ranije pripadao ovaj teren i na kojem je gonio ovce. Ovce da su gonili i njegovi stričevići dok se nisu podijelili, odnosno dok su živjeli u zajednici. Poznao je i Šiminog oca pokojnog Ivu Galca koji je imao pored Šime još sina Stanka te tri kćeri Mariju, Zorku i Stojku. Ne zna točno kako su se dijelili unutar obitelji, zna da i Stanko ima svoj teren u blizini i sigurno zna da među njima nikada nije bilo spora. Nikad nije čuo da se svađaju niti stari niti mladi unutar obitelji. Nadalje je naveo da je dok je bio dijete viđao pokojnoga Ivu da na ovom terenu sije kukuruz, to je bila samo mala površina koja se obrađivala, ali poslije se ni to nije obrađivalo, samo su se čuvale ovce i sjekle su se šmreke. Naveo je da je teren ograđen tzv. ciljima, da nije bilo ograde, ali da su se granice oduvijek točno znale. Ligar nikad nije dolazio na ovaj teren jer je to "Galčeva zemlja".

15. Tužitelj Željko Galac je u stranačkom iskazu (list spisa 42) naveo da je teren pripadao pradjedu, da mu je pokojni otac uvijek govorio da mu je pokojni djed Ive ostavio ovaj teren. Iz priče oca zna da se ovaj teren obrađivao 1956. do 1960., da se

sadio bob i krumpiri, poslije se sijalo žito za blago. Poslije na ovom terenu majka Zorka i baka Toka da su čuvale ovce, poslije majčine smrti više nisu imali blaga. On ga održava čisteći, država im nikada nije radila problem ni susjedi.

16. Iz izvedenih dokaza proizlazi da je tužitelj povrijeđen u svom pravu tijekom provedenog postupka preoblikovanja zemljišne knjige za k.o. Raštane odnosno proizlazi da je u tom postupku tuženica neosnovano upisana vlasnicom na predmetnoj nekretnini.

17. Odredbom članka 159. stavka 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“, broj: 91/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09., 143/12., 152/14., 81/15., 94/17., dalje u tekstu: ZVDSP), propisano je da se dosjelošću stječe vlasništvo stvari samostalnim posjedom te stvari ako taj ima zakonom određenu kakvoću i neprekidno traje zakonom određeno vrijeme, a posjednik je sposoban da bude vlasnikom te stvari. Stavkom 2. istog članka određeno je da samostalni posjednik nekretnine čiji je posjed zakonit, istinit i pošten stječe vlasništvo dosjelošću protekom 10 godina neprekinutog samostalnog posjedovanja, dok je stavkom 3. istog članka određeno je da samostalni posjednik kojemu je posjed barem pošten stječe dosjelošću vlasništvo nekretnine protekom 20 godina neprekidnog samostalnog posjedovanja.

17.1. Vrijeme potrebno da bi se dosjelošću steklo vlasništvo na nekretnini na koju je uknjiženo vlasništvo Republike Hrvatske iznosi dvostruko vrijeme od vremena iz članka 159. stavka 3. ZVDSP-a, odnosno 40 godina.

17.2. Isto tako, sadržajno identičnu odredbu članka 159. stavka 1. i 2. ZVDSP-a, sadržavao je i Zakon o osnovnim vlasničkopravnim odnosima („Narodne novine“, broj: 53/91. - dalje: ZOVO) koji je bio na snazi od 1. rujna 1980. do 1. siječnja 1997., te je odredbom članka 28. određivao identične rokove za stjecanje vlasništva na nekretninama temeljem dosjelogosti, a ova materija bila je na jednak način riješena i odredbama OGZ-a.

18. Stupanjem na snagu ZVDSP (1. siječnja 1997.) odredbom članka 388. stavka 4. bilo je izričito propisano da se u rok za stjecanje prava vlasništva dosjelošću nekretnina koje su na dan 8. listopada 1991. bile u društvenom vlasništvu, kao i za stjecanje stvarnih prava na tim nekretninama računa i vrijeme posjedovanja proteklo prije toga datuma.

19. Ukidanjem odredbe članka 388. stavka 4. ZVDSP-a odlukom Ustavnog suda Republike Hrvatske navedena odredba je prestala vrijediti 17. prosinca 1999., ali je od dana stupanja na snagu ZVDSP-a, pa do tog datuma Zakonom (čl. 388. st. 4.) bilo omogućeno stjecanje prava vlasništva dosjelošću na nekretninama u društvenom vlasništvu posjedovanjem i prije 8. listopada 1991.

20. U odlukama Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-1480/2016 od 5. studenog 2019., Rev-2771/2013 od 13. kolovoza 2013., Rev-291/2014 od 17. travnja 2018. izraženo je shvaćanje: "kod stjecanja prava vlasništva dosjelošću na stvarima koje su prije 8. listopada 1991. bile u društvenom vlasništvu treba u vrijeme dosjelogosti računati i vrijeme prije 8. listopada 1991., ako se time ne vrijeđaju vlasnička prava osoba koja ta prava nisu stekla na temelju odredbe čl. 388. st. 4. ZVDSP-a, nego na temelju drugih odredaba tog Zakona. Rizik bilo kakve greške koju su počinila državna

tijela mora snositi država i ne smiju se ispravljati na teret pojedinca koji je stekao pravo vlasništva dosjelošću, na temelju zakonske odredbe koju je Ustavni sud naknadno ukinuo, posebice u onom slučaju kada ne postoji drugi suprotstavljeni interes drugih osoba."

21. U odnosu na navedene propise i prava stranaka koja su stečena na temelju ukinutih zakonskih odredbi izjasnio se i Europski sud za ljudska prava u više svojih presuda: Gashi protiv Hrvatske po zahtjevu broj 32457/05, Trgo protiv Hrvatske po zahtjevu Hrvatske broj 35298/04, Radomilja i dr. protiv Hrvatske po zahtjevu broj 37658/10, u kojim presudama je zauzet pravni stav da sud smatra da podnositelj zahtjeva "koji se razumno oslonio na zakonodavstvo koje je kasnije ukinuto kao neustavno ne bi trebao, s obzirom na izostanak bilo kakve štete u odnosu na prava drugih osoba, snositi posljedice greške koju je počinila sama država, donijevši neustavni propis. Zapravo, kao posljedica njegovog ukidanja vlasništvo imovine koje je podnositelj zahtjeva stekao dosjelošću na temelju odredbe koja je kasnije ukinuta kao neustavna, vraćeno je državi kojoj je time pogodovala njezina vlastita greška. U svezi s tim, Sud ponavlja da rizik bilo kakve greške koja su počinila državna tijela mora snositi država, te da se greške ne smiju ispravljati na trošak dotičnog pojedinca, posebice kada ne postoji drugi suprotstavljeni privatni interes."

22. Prije svega, za istaknuti je da su u okolnostima ovog predmeta po ocjeni ovog suda tužitelj i njegovi prednici opravdano vjerovali da su vlasnici predmetne nekretnine jer su posjed vršili samostalno, jer su tom nekretninom gospodarili dugi niz godina i jer im vlasničkopravna ovlaštenja nitko nije osporavao, pa imaju razloga osnovano vjerovati i (time) vjerovati da posjed vrše kao vlasnici (pa tako ustaljena praksa Vrhovnog suda Republike Hrvatske, kao npr. Rev-1209/2016 od 11. veljače 2020.).

23. Tijekom postupka izveden je dokaz saslušanjem svjedoka: Mile Matešića, (rođen 1938.), Željka Serdarevića (rođen 1966.) i Živka Buovca (rođen 1955.) koji imaju neposredna i potpuna saznanja o svim okolnostima vezanim za način stjecanja i korištenja predmetne nekretnine koliko je to moguće s obzirom na njihovu starosnu dob, a ujedno cijeneći da su svjedoci mještani Raštana, male sredine u kojoj su mještani međusobno povezani, da su imajući u obzir navedeno iskazivali suglasno i o odlučnim činjenicama gotovo identično, ujedno po ocjeni ovog suda nemaju nikakvog interesa za ishod ovog postupka, sud je iskaze navedenih svjedoka cijenio uvjerljivim i istinitim, a posljedično vjerodostojnim je sud cijenio iskaz i saslušanog tužitelja budući da je iskazivao u suglasnosti sa saslušanim svjedocima i dokumentacijom koja prileži spisu.

23.1. Naime, na okolnost posjedovanja predmetne nekretnine od strane tužitelja i njegovih prednika saslušavani su svjedoci koji su u vrijeme iskazivanja imali 88 godina (svjedok Mile Matešić), 71 godinu (svjedok Živko Buovac) i 59 godina (svjedok Željko Serdarević), mještani su Raštana i kojima je poznata sporna nekretnina iskazujući suglasno i detaljno opisujući teren kao " Galčev" teren, " Galčeva branjevina", "Galčeve šmreke". Za istaknuti je da je svjedok Mile Matešić, naveo da još iz djetinjstva crpi saznanja o predmetnoj nekretnini koju je posjedovao tužiteljev djed pok. Ive Galac, koji je na predmetnom terenu sijao kukuruz, da su se čuvale ovce i sjekle šmreke za ogrjev. Istaknuo je da je bio prijatelj sa tužiteljevim ocem pok. Šimom navodeći da je navedeni također na terenu čuvao ovce, da nikad nije čuo za sporove, što je potvrdio i svjedok Živko Buovac u svom iskazu. Iako je svjedok Željko Serdarević naveo da je iz susjednog mjesta Raštana Gornjih, po ocjeni ovog suda isti ima saznanja o

predmetnom terenu navodeći da je kao lovac dolazio u ovo područje, da je poznao i pok. Šimu Galca, tužiteljeva oca i da je viđao ovce na terenu, da je riječ o " Galčevoj branjevini", da nikad nije čuo da bi tužitelju netko osporavao vlasništvo.

24. Slijedom svih naprijed izvedenih dokaza, sud je utvrdio da je predmetna nekretnina, u cijelosti uživana po prednicima tužitelja, nekretninu je najranije koristio djed tužitelja pok. Ive Galac, na način da je istu dijelom koristio za obrađivanje, a dijelom za ispašu blaga, a zatim na isti način otac tužitelja pok. Šime Galac, a potom tužitelj Željko Galac kojeg nitko nikada niti unutar obitelji niti netko treći nije ometao u posjedovanju odnosno korištenju sporne nekretnine, jasno omeđene od susjednih nekretnina koji je u cijelosti uživao po prednicima tužitelja još počevši od uživanja njegovog djeda Ive Galca, a zatim oca pok. Šime Galca. Slijedom izvedenih dokaza, po stavu ovog suda predmetna nekretnina je najkasnije od pedesetih godina prošlog stoljeća u samostalnom posjedu tužiteljevih prednika pa je protekao četrdesetogodišnji rok dosjedanja i to prije 17. studenog 1999., tako da je tužitelj i po prednicima mogao dosjedati i u vremenu kad je nekretnina bila u režimu društvenog vlasništva.

25. Slijedom svega naprijed navedenog, na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, i na temelju rezultata cjelokupnog dokaznog postupka, u skladu s odredbom članka 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. i 155/23., dalje u tekstu: ZPP) ovaj sud drži osnovanim tužbeni zahtjev, pa je odlučeno kao u pod točkom I. izreke ove presude.

26. Na temelju članka 154. stavka 1. ZPP i Tarife o nagradama i naknadi troška za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj: 138/23.; dalje - Tarifa), tuženica je u obvezi tužitelju naknaditi troškove postupka jer je tužitelj u cijelosti uspio u sporu.

26.1. S obzirom da vrijednost predmeta spora u iznosu od 1.350,00 EUR, tužitelju je priznat trošak: sastava tužbe - 100 bodova (Tbr. 7.t.1. Tarife), trošak zastupanja na ročištu od 3. listopada 2025. u visini zatraženih 50 bodova, trošak zastupanja 19. studenog 2025. (uviđaj na licu mjesta)-100 bodova umjesto zatraženih 125 bodova jer tužitelj nije naveo niti precizirao po kojem osnovu traži uvećanje ove naknade, nadalje tužitelju je priznat trošak zastupanja na ročištima od 13. travnja 2026. i 2. srpnja 2026. (Tbr. 9.t.1 u vezi Tbr. 7.t.1. Tarife) od po 100 bodova. Dakle, tužitelju je priznato ukupno 450 bodova, što uz vrijednost boda od 2,00 EUR (Tbr. 54. Tarife) iznosi 900,00 EUR. Navedenom iznosu valjalo je pridodati i trošak predujma uviđaja i vještačenja u iznosu 550,00 EUR, što iznosi 1.450,00 EUR.

26.2. Nadalje, nedostatno je određenje tužitelja u troškovniku kojim traže naknadu za „sudske pristojbe za tužbu i presudu po odluci suda“, jer time nije određeno navedeno niti po kojem osnovu niti po kojoj visini traži naknadu za sudske pristojbe, pa je tako postavljen zahtjev u ovom dijelu neodređen, slijedom čega, na temelju odredbe članka 164. stavka 1. ZPP, nije uzeto u obzir prilikom odlučivanja o troškovima postupka.

27. Slijedom svega iznijetog, odlučeno je kao u izreci presude.

Biograd na Moru, 9. srpnja 2026.

Sutkinja
Senia Bušljeta

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana računajući od prvog idućeg dana od dana njezine objave (čl. 335. st. 7. do 10. ZPP-a). Žalba se podnosi ovom sudu. O žalbi odlučuje nadležni županijski sud (čl. 348. ZPP-a).

Dostavna naredba:

- tužitelju po punomoćniku Budimiru Galiću, odvjetniku u Biogradu na Moru,
- tuženici po Općinskom državnom odvjetništvu u Zadru, Građansko – upravni odjel (na broj: P-DO-43/2025).

Broj zapisa: **9-3088a-80859**

Kontrolni broj: **0463c-99f57-655c9**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.